

– створення так званих незаконних «надуманих (штучних) перешкод» при проведенні таких закупівель з метою отримання переваги одним, «заздалегідь визначеним» учасником.

Проведення публічних закупівель державними органами є постійною складовою нормальної діяльності як цих органів, так і всієї держави в цілому, їх організація відповідно до встановлених законодавством норм та правил сприяє цільовому використанню державних або комунальних коштів, покриттю необхідних потреб. Зокрема, це питання набуло важливості зараз, в той час, коли наша країна вимушена вже протягом майже 10 років протистояти відкритій агресії російської федерації, виборюючи своє право на існування. Тому саме в цей час актуально протидіяти найменшим корупційним ризикам, які можуть виникати в ході проведення державних закупівель.

1. Коломієць Ю. Публічні закупівлі в Україні під час війни: корупція, ризики та шляхи подолання. *juscutum*. URL : <https://www.juscutum.com/news/publiczni-zakupivli-v-ukrayini-pid-chas-viyni-korupciya-riziki-ta-shlyahi-podolannya>.

2. Про затвердження особливостей здійснення публічних закупівель товарів, робіт і послуг для замовників, передбачених Законом України «Про публічні закупівлі», на період дії правового режиму воєнного стану в Україні та протягом 90 днів з дня його припинення або скасування : постанова Кабінету Міністрів України від 12.10.2022 № 1178. URL : <https://ips.ligazakon.net/document/KP221178?an=13>.

3. Корупційні ризики під час проведення публічних закупівель в умовах воєнного стану (станом на червень 2023 року). Стратегічний аналіз корупційних ризиків. Київ : НАЗК, 2023. 42 с. URL : https://nazk.gov.ua/wp-content/uploads/2023/06/Kor-ryzyky_zakupivli.pdf.

4. Про публічні закупівлі : Закон України від 25 грудня 2015 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text>.

УДК 352/354+343.35

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/122-124

Наталія СИДОРЕНКО

професор кафедри управління
та адміністрування,

доктор юридичних наук, професор

Антон НАУМИК

Каріна БРАГІНА

здобувачі вищої освіти ННІ права
та інноваційної освіти

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ІННОВАЦІЙНІ ДЕТЕРМІНАНТИ БОРотьБИ З КОРУПЦІЄЮ ТА НЕЗАКОННИМ ЗБАГАЧЕННЯМ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ УКРАЇНИ ЯК АСПЕКТ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

Успішність кожної сучасної держави світу залежить від багатьох факторів соціально-політичного розвитку, фінансово-економічної стабільності та інноваційних форм і методів здійснення господарської діяльності людини. Ці аспекти детермінують необхідність збільшення податкових та інших видів надходжень до державного бюджету задля належного функціонування державно-управлінської системи та розвитку території. Тож в сучасних умовах господарювання у суб'єктів підприємницької діяльності зростає попит на використання незаконних механізмів «зменшення податкового навантаження», несплату податків та відмивання коштів. Ці процеси зумовлені небажанням деяких категорій осіб, підприємств, установ та організацій чесно провадити власну статутну діяльність, що, в свою чергу, підриває стабільність держави у економічному полі та викликає значний суспільний дисбаланс при розподілі фінансових ресурсів між населенням. Зазначені негативні явища дестабілізують ситуацію не тільки всередині країни, а й за її межами, зменшуючи загальну довіру до цієї держави на світовій політичній арені.

Наразі корупція поширилася майже на всі сфери суспільного життя людини та інститути державної влади, ознаки корупційних правопорушень можна знайти майже у всіх сферах устрою держави: освіті, медицині, державній службі тощо. Корупція завдає нищівного удару багатьом важливим соціальним, освітнім, медичним, інфраструктурним та державним інституціям, адже

злочинне використання посадовими особами своїх прав та перевищення службових повноважень нерідко призводять до нерівномірного розподілення соціальних благ та зниження індексу довіри суспільства до влади загалом та державних інституцій зокрема. Відтак, боротьба із злочинами, пов'язаними з корупційними правопорушеннями, може значно підвищити рейтинг довіри громадян до діяльності державного апарату.

Проблеми боротьби з даним видом злочинів вже давно вийшли за рамки наукових досліджень та мають зазвичай прикладний характер, адже фактично, це та категорія зловживань, що може мати місце на багатьох підприємствах із значними доходами та ступенем ризику.

Зазначену проблему вивчала велика кількість провідних науковців України та світу. Наприклад, такі: Н. Сидоренко [1], А. Мунько [2], М. Трещов [3], І. Грицяк [4] та ін.

В ринкових умовах ведення господарської діяльності суб'єктами господарювання явище корупції є неприпустимим, адже під її егідою певні установи, люди чи підприємства можуть створювати власне злочинне монопольне становище на певному ринку, а це вже, в свою чергу, несе великі ризики для існування самого державного апарату та/або його правильного функціонування.

Проблемою, пов'язаною з поширенням корупції в сучасних українських умовах, можна назвати досить широку соціальну базу для її відтворення в середовищі державних службовців [5]. Більшою мірою це проявляється на центральному рівні. Важливе значення має й думка учасників соціологічних досліджень про недостатність тільки правових заходів щодо подолання корупції й необхідність розробки комплексного підходу до вирішення питань з її подолання [6].

Світовий досвід демонструє, що стабільний розвиток сучасної держави повинен спиратися лише на демократичні засади управління, адже саме вони можуть забезпечувати дієві форми діалогу суспільства та держави [7], тому це також є актуальним для боротьби з корупційними проявами.

На допомогу у вирішенні зазначених питань може прийти розбудова та стимулювання діяльності інститутів громадянського суспільства, адже їх інституційні спроможності здійснювати власну статутну діяльність на пряму впливають на утвердження високого рівня демократії, свободи слова та верховенства права в сучасному українському суспільстві та на успішність боротьби з корупцією [8].

Методів боротьби із корупцією існує безліч, але основними є заходи соціального та законодавчого характеру. Використання певних заходів чи методів повинно ґрунтуватися виключно на принципі доцільності, адже одні методи будуть ефективні проти побутової, а інші – проти політичної корупції. При боротьбі з побутовою корупцією доцільно використовувати заходи соціального характеру, адже по своїй суті вони є економічно вигідними, потребують малих фінансових витрат, невеликого проміжку часу та досить легкі у використанні. До них відносять: агітаційні матеріали про шкоду корупції, інноваційні методики з педагогіки та менеджменту освітньої діяльності, соціальну рекламу тощо, а от при боротьбі з політичною корупцією використовуються зовсім інші технології. Політична корупція за своєю суттю має більший вплив на державний апарат та політичну систему країни, адже вона може набувати всеохоплюючого характеру, тому доцільно буде використовувати методи законодавчої ініціативи та регулювання. До них відносять розробку та впровадження законів, норм чи іншої нормативно-правової документації, що значною мірою унеможливають корупційний компонент, роблять його не вигідним чи значно обтяжують можливості його створення.

Велика кількість адміністративної, державно-управлінської та нормативно-правової роботи, що здійснюється органами державної влади та місцевого самоврядування в Україні, має забезпечуватися належним документуванням [9], що також сприяє подоланню корупції як системного явища.

Однією з не менш важливих складових боротьби із злочинами, пов'язаними із корупційними правопорушеннями, є пошук та притягнення до відповідальності хабародавця та хабароодержувача. Основними методами відслідковування та пошуку неправомірної вигоди можуть слугувати декларування суб'єктами владних повноважень своїх доходів та/або видатків, методи фінансового моніторингу, які дозволяють запобігти легалізації доходів, отриманих внаслідок вчинення злочинних чи корупційних та/або пов'язаних з ними правопорушень.

Не менш важливим є вивчення та аналіз умов, причин, приводів до вчинення даних типів злочинів, їх попередження тощо. Не можна не згадати й про важливість диференціювання різних ознак корупції, адже саме за тяжкістю злочину та заподіянням певного виду суспільної шкоди повинно встановлюватися покарання.

Отже, до ознак корупційних правопорушень відносять: пряме заподіяння збитків чи шкоди інтересам держави, наявність злочинного умислу, використання свого службового становища, зацікавленість особи, кількість одержаних матеріальних чи нематеріальних благ тощо. Варто також зазначити й про те, що не вважається корупцією. Службові особи, уповноважені на виконання деяких функцій держави чи органів місцевого самоврядування, відповідно до чинного законодавства мають право одержувати дарунки, що відповідають загальноприйнятим правилам гостинності, у випадку, якщо загальна вартість даних дарунків не перевищує двох прожиткових мінімумів, які були встановлені чи дійсні на 1 січня відповідного року. Законодавець також категорично забороняє одержувати, вимагати чи навіть просити дарунки для себе чи пов'язаних із зацікавленою стороною осіб. Тим часом до дозволених категорій подарунків відносять загальнодоступні знижки, призи, бонуси та подарунки від близьких осіб незалежно від суми дарунку, категорії дарункодавця та ступеня спорідненості.

Отже, проаналізувавши вищезгадану інформацію, можемо дійти висновку, що корупція є вкрай негативним явищем, яке не лише породжує соціальну диспропорцію в суспільстві, а й порушує стабільне функціонування системи державного апарату.

1. Шевченко С., Сидоренко Н. Сутність поняття політичної корупції та її небезпеки в Україні. *Дискусійні питання застосування антикорупційного законодавства: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф.* (м. Дніпро, 15 лист. 2019 р.). Дніпро, 2019. С. 103–107.
2. Мунько А. Стан корупції в Україні за оцінками вітчизняних і міжнародних установ. *Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі: Матеріали VII Міжнар. наук.-практ. конф.* (м. Київ, 8–9 груд. 2022 р.). Київ, 2022. С. 222–225.
3. Treshchov M. State and prospects of anti-corruption policy implementation in Ukraine: comparative analysis. *Scientific bulletin of flight academy. Section: economics, management and law.* 2023. Vol. 8. P. 48–56.
4. Hrytsiak I. Combating the legalization (laundering) of proceeds from crime in European law. *Public law.* 2021. Vol. 43. No. 3. P. 113–119.
5. Nalyvaiko L., Ilkov V. Conceptualisation of the phenomenon of corruption: International practices and Ukrainian experience. *Economic Annals.* 2018. Vol. 172. Issue 7–8. P. 32–37.
6. Наумик А. Шляхи протидії корупції та корупційним проявам в органах місцевого самоврядування України. *Студентський науковий журнал «UNIVERSUM».* 2023. № 1. С. 57–60.
7. Наумик А. С., Червякова К. Д. Комунікація суспільства та органів державної влади. *Інноваційні тенденції сьогодення в сфері природничих, гуманітарних та точних наук: матеріали II Міжнар. наук. конф.* (м. Дніпро, 17 бер. 2023 р.). Дніпро, 2023. С. 79–80.
8. Сидоренко Н., Наумик А., Брагіна К. Особливості функціонування інститутів громадянського суспільства в контексті переходу України до впровадження концепту «сервісної держави». *Theoretical and practical aspects of modern scientific research.* 2023. November 24. P. 47–49. URL : <https://doi.org/10.36074/logos-24.11.2023.13>.
9. Наумик А. Розвиток юридичного документознавства в Україні як основа сучасної правової площини. *Modern vision of implementing innovations in scientific studies: II International Scientific and Theoretical Conference* (Sofia, 20.10.2023). Sofia, 2023. P. C. 44–46.

УДК 343.35

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/124-126

Олексій ЗАЙЦЕВ

завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін факультету № 4
Харківського національного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, професор

ВПЛИВ КОРУПЦІЙНИХ ПРОЯВІВ НА РОЗВИТОК УКРАЇНИ ЯК СУЧАСНОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Корупція є серйозною загрозою для будь-якої країни, вона підриває довіру громадян до владних інституцій, спричиняючи економічний шкоду та перешкоджаючи розвитку суспільства. Удосконалення загальної системи запобігання та протидії корупції є важливим завданням для кожної держави. У цих тезах розглянемо кілька кроків, які можна вжити для покращення ефективності боротьби з корупцією.

Крок 1: Зміцнення правової бази.

Першим кроком удосконалення системи запобігання та протидії корупції є зміцнення правової бази. Це означає ухвалення жорстких антикорупційних законів і